

Ἡ ἀνοχὴ μῖας ὕβρεως θὰ προκαλέσῃ βεβαίως νέαν κατὰ τοῦ ἀνεχθέντος ἀπαξ τὴν πρώτην.

Οἱ ἄνθρωποι πάντες παραβλέπομεν τὰ ἐν χερσίν ἀγαθὰ, ἵνα ἐπιδιώξωμεν τὰ ἀθέβαια. Τί δὲ συμβαίνει ἐν τοσοῦτῳ; Ἐνῶ οὕτω μοχθοῦμεν καὶ ταλαιπωρούμεθα, ἐπέρχεται ὁ θάνατος καὶ ἀπάγει ἡμᾶς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ μεγάλη μουσικὴ ἑταιρεία (Männergesangverein) τῆς Βιέννης ἀπῆλθεν εἰς Βερολίνον, ὅπως δώσῃ εὐεργετικὰ συναυλίαις. Οἱ Βιεννοῖοι ἀοιδοὶ ἐγένοντο αὐτῶν δεκτοὶ μετ' ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ, ὅπερ οὐδὲν παρὰδοξεν, ἕνεκα τῆς τελειότητος καὶ τοῦ θεληγῆτου τοῦ ἄσματός αὐτῶν. Ἡ ἑταιρεία στρατολογεῖ τὰ μέλη τῆς ἐκ πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, συνενοῦσα ἐπὶ ταῦτο ἰατροῦς καὶ δικηγόρους, καλλιτέχνους καὶ τεχνίτας, βιβλίου καὶ ἐργάτας. Ὅπως γένηται τὸ μέλος, ὁρᾷται νὰ ἔχῃ ὡς προσόντα ὠραίαν φωνὴν καὶ ἀσφαλῆ μουσικὴν παιδείαν. Ἰδρυθεῖσα κατὰ τὸ 1842 ἡ ἑταιρεία ἀριθμεῖ σήμερον περὶ τοῦ 300 ἀοιδούς καὶ ἄλλους τόσους ἀντεπιστέλλοντας ἑταίρους. Δὲν ἀποβλέπει δέ, ὡς ἄλλα τοιαῦτα ἰδρύματα, εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν φωνητικῶν δυσχερειῶν, ἀλλὰ τρέφει μοναδικὸν σκοπὸν τὴν εἰς ἄκρον τελειότητα τοῦ ἄσματος οὕτω τὰ 300 αὐτῆς μέλη ἄδουσι μετὰ τοιαύτης θαυμαστῆς ἀκριβείας, ὥστε νομίζει τις ὅτι αἱ φωναὶ αὐτῶν ἐξέρχονται ἐξ ἑνὸς μόνου λάρυγγος.

Οὐδέποτε ἡ ἑταιρεία ἐτέλεσε δημοσίᾳ συναυλίαις εἰ μὴ μόνον πρὸς εὐεργετικὸν σκοπὸν ἢ πρὸς τιμὴν μεγάλου τινὸς ἀνδρός. Ὁ ὠραῖος ἀνδριάς τοῦ Schubert, ὁ κομῶν τὸ Stadtpark τῆς Βιέννης ὁρᾷται εἰς αὐτῆς τὰ χρήματα. Ὡσαύτως συνεισέφερον ὑπὲρ τῶν ἀνδριάντων τοῦ Σχίλλερ καὶ τοῦ Βετχόδεν, καὶ δὲν ὑπάρχει εὐεργετικὸν καθίδρυμα μὴ δεχόμενον παρ' αὐτῆς ἐτήσιον βοήθημα. Πανταχοῦ ἔνθα ψάλλει, οἱ πτωχοὶ τὴν εὐλογοῦσιν. Ἡ ἑταιρεία ἐπρόκειτο νὰ ἀπέλθῃ καὶ εἰς Παρισίους, ἀλλὰ πολιτικοὶ λόγοι ἐματαιώσαν τὸ σχέδιον τοῦτο, πρὸς ἀτυχίαν τῶν Παρισιῶν, οἵτινες ἀπώλεσαν οὕτω τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσωσι θελητικὰ τυρολικά, βιεννοῖα, καὶ καρνιθικὰ ἄσματα, καὶ τὴν πτωχῶν αὐτῶν. Μολταυτὰ ἡ αὐστριακὴ αὕτη ἑταιρεία δὲν ἐμποδίσθη ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Βενετίαν καὶ νὰ ψάλλῃ ἐν αὐτῇ.

Πάντοτε δὲ ταξιδεῖται ἰδίαις δαπάναις κατέχουσα εἰδικὰ κεφάλαια προωρισμένα εἰς ὁδοπορικὰ. Ὅταν τὸ ταξίδιον εἴνε μακρὸν, ἕκαστον τῶν μελῶν καταβάλλει δι' ἑαυτὸ τὸ ὑπολειπόμενον ποσόν. Ἀφίκοντο οὕτως εἰς Βερολίνον 200 ἀοιδοὶ, καὶ ἐξέτελέσαν αὐτῶν δύο συναυλίαις, τὴν μὲν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου τοῦ Ἐρμπερὺ Σταυροῦ, τὴν δὲ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως. Ἀπερίγραπτος εἶνε ὁ ἐκρηγνόμενος ἐνθουσιασμός ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν βιεννοῖων καλλιτεχνῶν. Τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς των ἐπορεύθησαν εἰς Βάβελσβεργ ὅπως ψάλλωσι πρὸς τιμὴν τοῦ αυτοκράτορος. Ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ ψάλλωσιν ἐν ὑπαίθρῳ, διότι ἔβρεχε βραχδείως. Ὅθεν εἰσῆγαγον αὐτοὺς

ἐν μιᾷ αἰθούσῃ τοῦ μεγάρου, καὶ ἐκεῖ παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ αυτοκράτορος, τῆς αυτοκρατείας καὶ τοῦ πρίγκιπος Φρειδερίκου. Ὁ γηραιὸς μονάρχης περιεφέρετο εὐθύμως ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῆς αυτοκρατείας, μετὰ κόπου βαδίζουσης, στηριζομένης ἐπὶ βρακτηρίας, ἀλλ' ἐν ἀκμῇ πνεύματος διανεμούσης δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐπαίους. Οἱ ἀοιδοὶ κατεγοητεύθησαν τόσον ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἢ ἐτυχον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ βορρᾶ, ὥστε δὲν γνωρίζουν καλὰ καλὰ ἂν ἡ Βιέννη κατέκτησεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ Βερολίνον, ἢ αὐτὸ τὴν Βιέννην.

Τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου ἐπεσκέφθη κατ' αὐτὰς πρεσβεῖα ἐκ Μαρκόκου. Οἱ ἀποτελοῦντες ταύτην, περὶ τοὺς εἴκοσι, κατόκησαν εἰς ἓν τῶν κυριωτέρων ξενοδοχείων τῆς Ῥώμης, οὕτινος ἡ κυρία πρόσοψις βλέπει πρὸς τὸ Corso. Ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς θέας αὐτῶν περιέργεια τῶν κατοίκων τοσοῦτω ζωηρῶς ἐξήφθη, ὥστε ἐδέησε νὰ ὀργανισθῇ ἰδιαιτέρα φρουρὰ ἐξ αστυνομικῶν κλητῆρων ἵνα ἀπαλλαγῶσι τῆς ἐνγλήσεως τῶν ἀδιακρίτων. Ἐσπέραν τινὰ Μαρκοκίνοισιν τινὰς ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ πρεσβευτοῦ, ἐξεληθόντας εἰς περίπατον ἐπὶ τινος πλατείας, ἔνθα ἐπικιάνιζε μουσικὴ, βαρβάρως περιεκύκλωσεν ἀπωθῶν καὶ καταστενοχωρῶν ὁ ὄχλος. Παρενέβησαν δὲ οἱ κλητῆρες, ὅπως ἀνοίξωσιν εἰς αὐτοὺς ἐλευθέραν διόδον. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ εἰς ἐκ τῶν στρατιωτῶν τῆς πρεσβεΐας, ὑπὸ κωμικῆς ἐξάψεως παραφερόμενος, κατέφερε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὰς πυγμάς, ἐκβάλλων λαρυγγώδεις κραυγὰς, αἵτινες ἐπροξένησαν εἰς τὸ πλῆθος πολλὴν ἰλαρότητα.

Τοῦ πλήθους ἡ οὐχὶ ἔμψρων περιέργεια ὑπερέβη πᾶν ὄριον οἱ ἀτυχεῖς Ἀφρικανοί, θεωρούμενοι ὡς σπάνια ζῶα, δὲν ἦσαν ἐλεύθεροι νὰ πράξωσι τίποτε ἢ νὰ πορευθῶσι πού. Ὁ ὄχλος παρεμόνευε πρὸ τοῦ ξενοδοχείου, καὶ ἐψιθύριζε καὶ ἐσύριζεν ὁσάντις ἐβράδυνον νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸν ἐξώστην. Πλειστοὶ δὲ τρέχοντες ὅπισθεν τῶν ὑπηρετούντων τοὺς πρέσβεις θεραπεύοντων ἐζήτησαν νὰ μάθωσι παρ' αὐτῶν ὁποῖου εἶδους φαγητὰ καὶ πόσους πέποντας καὶ σῦκα κατεβρόχιζον οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ αυτοκράτορος τοῦ Μαρκόκου.

Ἄλλ' οἱ Μαρκοκίνοι ἐδείχθησαν πολὺ τοῦ προσδοκωμένου σοβαρότεροι κατὰ τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ταξιδίον των. Μὲ ὄλην τὴν ἐξαιρετικὴν λαίμαργίαν των διὰ τὰς ὁπώρας καὶ τὰ παχυντὰ ἐπορεύθησαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν στρατιωτικῶν ὀπλοστασίων καὶ ὀχυρωμάτων, παρέστησαν εἰς τοὺς χειρισμούς τῶν κανονίων, ἐζήτησαν ἐξηγήσεις περὶ τῶν μηχανισμῶν δι' ὧν μετέφερον αὐτὰ, καὶ προσέτι παντὸς εἶδους πληροφορίας.

Ὁ μὴν τοῦ μέλιτος δὲν διαρκεῖ πάντοτε. Ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Ν. διήλθον τὴν ἐποχὴν ταύτην. Καθ' ἑκάστην συνεχεῖς ἕριδες.

— Ἄ, μὰ νὰ σοῦ πῶ, λέγει ἡμέραν τινὰ ἡ Κυρία Ν. μετὰ σφοδρῶν λογομαχιῶν, ἐὰν ἐξακολουθῆ: νὰ μὴ κάμνη: παρομοίαις σκηναίς, θ' ἀπαυδῆσω ἐπὶ τέλους.

— Φθάνει μόνον νὰ μὴ κάμνης τὸ ἐναντίον, ἀπήνητησεν ὁ σύζυγος.